

לְרוֹם שְׁמַיָא. וּמֵאֵן אֵיהוּ, דָּא (יחזקאל א כב) רְקִיעַ פְּעִין
הַקְּרַח הַנּוֹרָא, דְּאֵיהוּ עַל גַּבֵּי הַחַיּוֹת.

עַד דְּאִתְגַּלִּית אִימָא לְבִרְתָּא, וְאִמְרָה לָהּ, מְנַעֵי
קוּלְדִי. פְּדִין אֶתְפָּרְשֵׁת מִתַּמָּן, וְאַזְלַת הִיא וְכָל
אוּבְלוֹסָהָא בְּגָלוּתָא. וְאַצְטְרִיכוּ לְאֶתְפַּדְרָא לְכַמְהָ
סְטְרִין, לְמַהוּי גָלוּתָא לְכוּלָּא, וְהִיא יִשְׁבָּה בְּדָד.

רַבֵּי נְחוּנְיָא אָמַר, אֵיכָה, מֵאֵן אָמַר דָּא, הֵהוּא
רוּחַ עֵילָאָה נְעִימָאָה, (ס"א פְּנִימָאָה) עֲלָמָא דְאִתִּי.
וְעַל דָּא, תִּיבָה דָּא רוּחְנִי אֵיהוּ, וְלֹא אֵית בָּהּ שׁוֹתְפוּ
כָּלֵל, לָאוּ פְּלִישָׁן וְלֹאוּ בְּשִׁנְיִין, וְלֹאוּ בְּשַׁפּוּזֵן כָּלֵל.

אִימָא שְׁאַלְהָ עַל בְּרִתָּהּ, דָּא קַרְקוּרָא דְקוּר,
אָדוּן רַבּוּן רַב וְשְׁלִיט, יִשְׁבָּה, וְלֹא עוּמְדַת,
בְּתַחֲלָה עוּמְדַת, וְכָל אוּבְלוֹסִיָּה עוּמְדִים, הַשְׁתָּא

לשון הקודש

רַבֵּי נְחוּנְיָא אָמַר, אֵיכָה, מֵי אָמַר זֶה?
אוּתָּה הַרוּחַ הָעֵלְיוֹנָה נְעִימָה, (הַפְּנִימִית)
הָעוֹלָם הַבָּא. וְעַל זֶה תִּכְּהֵ זֹה הִיא רוּחְנִית,
וְאֵין בָּהּ שְׁתַּפּוּת כָּלֵל, לֹא לְשׁוּן וְשָׁנִים,
וְלֹא שְׁפָתִים כָּלֵל.

הָאֵם שׁוֹאֲלַת עַל בְּתָהּ, זֶה קַרְקוּר הַקְּרַח,
אָדוּן רַבּוּן, גְּדוּל וְשְׁלִיט, יִשְׁבָּה, וְלֹא
עוּמְדַת. בְּתַחֲלָה עוּמְדַת, וְכָל אוּבְלוֹסִיָּה
עוּמְדִים. כְּעַת יוֹשְׁבַת וְשׁוּמְמָה. בְּדָד, כְּמוֹ

שְׁהָיוּ גְּנוּזִים מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, עַד
שֶׁנִּשְׁמַע אוֹתוֹ הַקּוֹל לְרוֹם הַשָּׁמַיִם. וּמִי
הוּא? זֶה הַרְקִיעַ פְּעִין הַקְּרַח הַנּוֹרָא,
שֶׁהוּא עַל גַּבֵּי הַחַיּוֹת.

עַד שֶׁהִתְגַּלְתָּה הָאֵם לְבִתָּהּ, וְאִמְרָה לָהּ:
מְנַעֵי קוּלְדִי. אֲזִי נִפְרְדָּה מִשָּׁם, וְהִלְכָה הִיא
וְכָל אוּבְלוֹסִיָּה לְגָלוּת, וְהָצְטְרִיכוּ לְהַתְּפוּר
לְכַמְהָ צְדָדִים, שְׁתַּהֲיָה גָלוּת לְכָל, וְהִיא
יִשְׁבָּה בְּדָד.

יִושֶׁבֶת וְשׂוֹמְמָה. בָּדָד, בְּמָה דַּאתְּ אָמַר (ויקרא יג
 (מו) בָּדָד יֵשֵׁב, כְּמֵאן דְּמִסְאִיב בְּמִסְאָבוּ, (משלי ל
 (כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבֻרָתָהּ, הִיא דְהוֹת מִסְאָבָא,
 יִתְבֵּא בְדוּכְתָהּ א.

שְׁלַחוּ לְחוּ בְנֵי בְּבַל לְבְנֵי אַרְעָא קַדִּישָׁא, יָאוּת
 דְּאַתּוֹן צְרִיכִין לְמַבְבִּי, וְלִכּוֹן יָאוּת לְמַסְפַּד,
 וְלַמְעַבְד אֲבָלָא, בְּמַחְזִיכּוֹן הִיכְלִין דְּאַיְמָא חֲרִיבִין,
 וְאַתֵּר עֲרָסָה דְּאַתְהֶפֶד בְּאַבְלָא, וְהִיא לִית תַּמּוֹן,
 וּפְרָחָא מְנַכּוֹן, וְלֹא (דף קיב ע"א) יִדְעֶתוֹן מִינָהּ.

תִּימְרוּן דְּאַיְהִי עַמְנָא גּוֹ גְּלוּתָא, וְנַחֲתַת
 דְּיִירָה בְּגוֹוְנָא. אִי חָבִי, אֲנִן צְרִיכִין
 לְמַחְדֵּי, דְּהֵא יְחֻקְאֵל נְבִיאָה חָמָא לָהּ חָבָא,
 וְכָל אוֹכְלוֹסְהָ א.

וְדַאי, עַל דָּא אָנּוּ צְרִיכִין לְמַבְבִּי, וְלַמְסַפַּד
 כְּתַנִּינָא, וּכְיַעֲנֵי מַדְבְּרָא, דְּאַיְהִי אֶתְתַּרְכַּת

לשון הקודש

שְׂוֹמְמָא בְּדָד יֵשֵׁב, כְּמִי שְׂמֻטְמָא
 בְּטֻמְאָה, וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבֻרָתָהּ,
 הִיא שְׁהִיָּתָה טֻמְאָה, יִשְׁבָּה בְּמִקּוּמָהּ.
 שְׁלַחוּ לְהֵם בְּנֵי בְּבַל לְבְנֵי הָאָרֶץ
 הַקְדוּשָׁה: רְאוּי שְׂאַתֶּם צְרִיכִים לְבָבוֹת,
 וְלָכֶם רְאוּי לְסַפַּד וְלַעֲשׂוֹת אֲבָל,
 בְּרֵאוּתְכֶם אֶת הִיכְלוֹת הָאֵם חֲרִיבִים,
 וּמְקוֹם מַטְתָּה שְׁהֶתְהֶפֶד בְּאַבְל, וְהִיא
 אֵינְנָה שָׁם, וּפְרָחָה מְכָם, וְלֹא יִדְעֶתֶם
 מִמֶּנָּה.
 תִּימְרוּן שְׁהִיא עַמְנָא בְּתוּךְ הַגְּלוּת
 וְהוֹרִידָה אֶת מְדוּרָהּ? אִם כֵּן, אָנּוּ
 צְרִיכִים לְשִׁמְתָּה, שְׁחֲרֵי יְחֻקְאֵל הַנְּבִיאָה
 רְאָה אוּתָהּ כְּאֵן, וְכָל אוֹכְלוֹסְיָהּ.
 וְדַאי, עַל זֶה אָנּוּ צְרִיכִים לְבָבוֹת וְלַסַּפַּד
 כְּתַנִּינָא, וּכְיַעֲנֵת הַמְדְּבָר, שְׁהִיא גְּרִשָּׁה

לְבַר מֵהִיכְלָהּ, וְאֲנִי בְּגִלוֹתָא, וְהִיא אֶתֶת עֲלֵנָא
בְּמִרְרוֹ, וְחִמָּאת לָנָא בְּכִלְיוּמִין בְּכַמְהָ עֶאקוּ, בְּכַמְהָ
נִימוּסִין גְּזִרִין עֲלֵנָא בְּכָל זְמַן, וְלֹא יִכְלָא לְאַעְדָּאָה
מִיָּנָן עֶאקִין, וְכָל אֵינוֹן מִכְתָּשִׁין דְּאֵינוֹן סְבָלִין.

שְׁלַחוּ לְהוּ בְּנֵי אֶרְעָא קְדִישָׁא, יָאוֹת דְּאֵימָנָא
עֶרְקַת, וְאַתְתָּרְבַת מִגּוֹ הִיכְלָהָא, וְנַחַתַת
לְגַבְיֵיכוּ בְּמִרְרוֹ וּבְקַל עֶצִיב, בְּאִיתְתָּא דִּיתְבָּא
בְּלֹא דַעְתָּא, וּכְגַבְרָא דְלֹא יָכִיל לְשִׁיזְבָּא, וְיָאוֹת
לְכוּן לְמַסְפַּד.

אַבְל אֲנִי, אִית לִן לְמַכְבֵּי וּלְמַסְפַּד בְּנְהִי וּמִרְרוֹ,
דְּאֵינוֹן חֲמָאן בְּכָל יוֹמָא הִיכְלָא חָרִיב, וְתַעְלִין
דְּמַדְבְּרָא עֲאֵלִין וְנַפְקִין, וְשֶׁרְקִין יַעֲנִים בְּגִיּוּתָא, וְאֵינוֹן
חֲמָאן וּבְכָאן.

לשון הקודש

וַיְרַדְּהָ אֵלֵיכֶם בְּמִרְרוֹת וּבְקוֹל עֶצוּב,
כְּאִשָּׁה שְׂיוֹשֶׁבֶת בְּלֵי דַעַת, וּכְאִישׁ שְׁלֵא
יָכוֹל לְהַצִּיל, וְנָאָה לְכֶם לְסַפַּד.

אַבְל אֲנִי יֵשׁ לָנוּ לְבָבוֹת וּלְסַפַּד בְּנְהִי
וּבְמִרְרוֹת, שְׁאֵנוּ רֹאִים בְּכָל יוֹם הִיכְלָא
חָרִיב, וְשׁוֹעֲלֵי הַמְדַבֵּר נִכְנָסִים וְיוֹצְאִים,
וְשׁוֹרְקִים הַיַּעֲנִים בְּתוֹכוֹ, וְאֵנוּ רֹאִים
וּבּוֹכִים.

מִחוּץ לְהִיכְלָהּ, וְאֵנוּ בְּגִלוֹת, וְהִיא בָּאָה
עֲלֵינוּ בְּמִרְרוֹת, וְרוֹאָה אוֹתָנוּ בְּכָל
הַיָּמִים בְּכַמְהָ צְרוֹת, בְּכַמְהָ הִנְהַגוֹת
שְׂגוּזִרִים עֲלֵינוּ בְּכָל זְמַן, וְלֹא יִכְוֹלָה
לְהַסִּיר מֵעַמְּנוּ אֶת הַצְּרוֹת, וְכָל אוֹתָם
הַמְּבּוֹת שְׁאֵנוּ סוֹבְלִים.

שְׁלַחוּ לָהֶם בְּנֵי הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה: נָאָה
הוּא שְׁאֵמְנוּ בְּרַחֲהָ, וְגִרְשָׁה מִתּוֹךְ הִיכְלָהּ,

וּבְעוֹד יֵאָנֹן יִתְבִּין נְבוּכִין, וְשָׂכִיבִין פּוּמָנָא
 בְּעַפְרָא, אָנֹן שְׂמַעִין קָל נְעִימוֹ דְּרַגְלָהּא,
 בְּתֵלַת מְשֻׁמְרוֹתָא דְּלִילְיָא, נְחֵתַת וְחֵמַאת
 לְהִיכְלָאָה, אִיךְ יִתְבִּין (תּרביז) מְתוּקְדָן, אָעֵלַת
 מִהִיכְלָא לְהִיכְלָא, מְדוּךְ לְדוּךְ, וְנָעַת וּמִיּוֹלָלַת, וּבְכַת
 עֵלְנָא וְעַל נַפְשָׁנָא.

וְאָנֹן מִתְעָרִין לְקָל נְעִימוֹ דְּבְכִיּוֹתָהּ וּיְלֹלוּתָהּ.
 וְרוּחָנָא אֲזֵלַת אֲבַתְרָהּ, וּפְרַח לְגַבְהָ. וּלְפּוּם
 שְׁעָתָא פְּרַחַת וְאֲזֵלַת, וְלֹא שְׂמַעְנָא, וְלֹא יִדְעְנָא
 מִיּוֹדֵי דִּהָא אֲזֵלַת, וְאֲשַׁתְּאֲרָנָא נְבוּכִין, דְּמִיכִין, בְּלֹא
 רוּחָא, בְּלֹא דַעְתָּא. צַעְקוֹן, וְאִמְרִין אִיכָה.

תְּנִינֹן, בְּכָל לִילְיָא וְלִילְיָא, קָל מְרִירוֹת דְּכְאִיבָא
 דְּצִיּוֹן אֲשַׁתְּמַע מִרוּם רְקִיעָא לְתַתָּא,
 וּמִתַּתָּא לְרְקִיעָא. כְּמָה דַּאתְּ אָמַר, (ירמיה כה ל) ה'

לשון הקודש

וּבְעוֹד שְׂאָנוּ יוֹשְׁבִים נְבוּכִים וְשׁוֹכְבִים
 פִּינוּ בְּעַפְרָא, אָנוּ שׁוֹמְעִים קוֹל נְעִימוֹת
 רַגְלֶיהָ בְּשִׁלְשׁ מְשֻׁמְרוֹת שֶׁל הַלַּיְלָה,
 יוֹרְדַת וְרוּחָה אֵת הַיְכָלָהּ, אִיךְ יוֹשְׁבִים
 (תּרביז) נְשָׂרְפִים. נִכְנַסְתָּ מִהִיכָל לְהִיכָל,
 מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וְנוֹעָה וּמִיּוֹלָלַת, וּבּוֹכָה
 עֲלֵינוּ וְעַל נַפְשָׁנוּ.

שְׂנִינֹנוּ, בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה קוֹל מְרִירוֹת
 שֶׁל כְּאֵב שֶׁל צִיּוֹן נִשְׁמַע מִרוּם הַרְקִיעַ

וְאָנוּ מִתְעוֹרְרִים לְקוֹל נְעִימוֹת בְּכִיּוֹתָהּ

מַמְרוֹם יִשָּׂאג וּמִמְעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שָׂאג יִשָּׂאג
עַל גְּוָהוּ.

בְּשִׁירוֹתָא דְּלִילְיָא, הִיא אֶתְפּוֹזֶנֶת בְּבִכְיָה,
וְשָׂאנֵת מְרוֹם רְקִיעָא לְעִילָא. נְחַתֵּת
לְתַתָּא, לְאַתְרַּ מְדַבַּח הַחִיצוֹן, וְחַמַּת דְּוִכְתָּהּ חָרִיב,
מִסָּאב בְּמִסְאָבוּ, וְכָל אֶתְרַּ לָּא אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ. גָּעַת
וּמְוַלְלֵת, צוֹנַחַת בְּקַל מְרִירוּ, וְאֶמְרַת, מְדַבְּחֵי
מְדַבְּחֵי, פְּרַנְסַתֵּי דְּמְרוֹיִת לִי בְּכַמְּה גִיסוּכִין, בְּכַמְּה
עַלְזוֹן דְּכִיּוֹן קַדִּישִׁין.

כָּל גְּבָרִין קַדִּישִׁין, רַבְרַבֵּן מְמַנָּן, הוּוּ מְרוֹנוֹן וְחֻדְאֵן
מִינְדָּ, אֶכְלִין עִידוּגִין, וּפְלָגִין חוֹלְקִיהוֹן, בְּרוּמֵי
רְקִיעָא. (א"ה צ"ל וְהַשְׁתָּא) יִהְיִו בְּךָ גִּבְלַת חֲסִידִים
קְדוּשִׁים. פְּנֵי דְּאֶתְדַבְּחוּ עֲלֶיךָ, וְוֵי לִי מְדַמִּיתוֹן. וְכָל
גְּבָרִין רַבְרַבִּין מְמַנָּן, נְפְלוּ מְדוּכְתִּיהוֹן לְקוֹל צְוּוּחִיתוֹן.

לשון הקודש

פְּרַנְסַתֵּי שְׂרוּיִת אֹתֵי בְּכַמְּה גִיסוּכִים,
בְּכַמְּה עוֹלוֹת מְהוֹרִים קְדוּשִׁים.

כָּל הָאִישִׁים הַקְּדוּשִׁים, הַגְּדוּלִים
הַמְּמַנִּים, הֵיוּ רוּיִם וְשִׁמְחִים מִמְּךָ. אוֹכְלִים
עִידוּגִים, וּמְחַלְקִים חֻלְקִיהֶם בְּרוּמֵי
הַרְקִיעַ. (ועמ'ה) נְתַנּוּ בְּךָ גִּבְלַת חֲסִידִים
קְדוּשִׁים. פְּנֵי שְׁנֻפְחוּ עֲלֶיךָ, אוּי לִי
מְדַמִּיהֶם. וְכָל הָאִישִׁים הַגְּדוּלִים הַמְּמַנִּים
נְפְלוּ מִמְּקוֹמָם לְקוֹל צְוּוּחִיתֶהֶם.

לְמַטָּה, וּמִמַּטָּה לְרַקִּיעַ, כְּמוֹ שְׁנֻפְחוּ (ירמיה
כה) ה' מַמְרוֹם יִשָּׂאג וּמִמְעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן
קוֹלוֹ שָׂאג יִשָּׂאג עַל גְּוָהוּ.

בְּרֵאשִׁית הַלִּילָה הִיא מְכֻנֶּנֶת בְּבִכְיָה,
וְשׂוֹאֵנֵת מְרוֹם הַרְקִיעַ לְמַעְלָה. יוֹרְדַת
לְמַטָּה, לְמָקוֹם הַמְּזֻבַּח הַחִיצוֹן, וְרוּאָה
מְקוֹמָהּ חָרִיב, טְמֵא בְּטַמְאָה, וְכָל מְקוֹם
לָא נְמַצָּא בוּ. גָּעַת וּמְוַלְלֵת, צוֹנַחַת בְּקוֹל
שֶׁל מְרִירוֹת, וְאוֹמְרַת: מְזַבְּחֵי, מְזַבְּחֵי,

יִתְבִּין לְבַר צְוֹחִין וּבְכָאן, אֵינּוֹן אֲרֵאֲלִים קְדִישִׁין,
 דְּאֵת שְׁמִיהּ קְדִישָׁא הָוָה מִתְעַטֵּר עֲלֵיהּוּ,
 וּבִיהּ אֵינּוֹן חֲדָאן וְקִיִּמִין. לְקַל בְּכִיּוֹתָהוֹן אֵת דָּא
 פְּרָחָא מְנִיחֵהוּ, וְסֻלְקָא לְרוּמֵי מְרוּמִים, וְאַשְׁתָּאֲרוּ
 בְּנוֹקְבָא דְבְּכָאֵת וּמִיִּלְלַת. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, ^{(ישעיה}
 הֵן אֲרֵאֲלִים צָעְקוּ חֲצָה. אֲרֵאֲלִים בְּלֹא יו"ד,
 צָעְקוּ חוּצָה.

מְדַבְּחֵי מְדַבְּחֵי, לְבַתֵּר דְּמְרוּיֵת לִי בְּנִיבְלוֹת בְּנִין
 חֲסִידִין קְדִישִׁין, דְּמִסְרוּ נַפְשֵׁיהוֹן
 וְנִשְׁמַתִּיהוֹן עֲלֵךְ, אֵיתְנִינִיזַת. אֵן אֶשְׁבַּח לָךְ, אֵן
 אֶשְׁתָּא דְעֵלְךְ. גָּעַת וּמִיִּלְלַת וּבְכַת בְּקַל עָצִיב.
 שְׁתָּא אֶלְפֵי גְבַרֵי קְדִישִׁין, בְּכָל סְטָרָא דְאַרְבַּע
 סְטָרֵי עֲלֵמָא, אֵינּוֹן דְּהוּוּ אֲכִלֵי קֶרְבְּנָא בְּכָל
 יוֹמָא, גַּחְתִּי בַּהֲדָה, וּמִיִּלְלִין וּבְכִיִּין עַל מְדַבְּחֵי
 דְעֵלְוֹן. וַיִּתִּיר הוּוּ, אֶלָּא אֶתְמַעְטוּ.

לשון הקודש

מְדַבְּחֵי מְדַבְּחֵי, אַחַר שְׁהַרְוִית אֹתֵי
 בְּנִיבְלוֹת בְּנִים חֲסִידִים קְדוּשִׁים, שְׁמִסְרוּ
 נַפְשָׁם וְנִשְׁמַתָּם עֲלֵיךְ, נִגְנָזַת. אֵיפֹה
 אֶמְצָא אוֹתְךָ? אֵיפֹה הָאִשׁ שְׁעֲלִידָה? גּוּעָה
 וּמִיִּלְלַת וּבּוֹכָה בְּקוֹל עָצִיב.

שְׁשֵׁת אֶלְפֵי גְבַרִים קְדוּשִׁים, בְּכָל צֶדֶד
 שֶׁל אַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, הֵם שְׁהִיוּ
 אוֹכְלִים קֶרְבֵּן בְּכָל יוֹם, יָרְדוּ עִמָּהּ,

יִשְׁבִּים בְּחוּץ צְוֹחִים וּבּוֹכִים אוֹתָם
 אֲרֵאֲלִים קְדוּשִׁים, שְׁאוֹת שְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ
 הָיָה מִתְעַטֵּר עֲלֵיהֶם, וּבוֹ הֵם שְׁמַחִים
 וְעוֹמְדִים. לְקוֹל בְּכִיּוֹתֵיהֶם הָאוֹת הוּוּ
 פְּרָחָה מֵהֶם, וְעֵלְתָה לְרוּמֵי מְרוּמִים.
 וְנִשְׁאָרוּ בְּנִקְבָה שְׁבוּכָה וּמִיִּלְלַת. זְהוּ
 שְׁכָתוֹב ^(ישעיה לב) הֵן אֲרֵאֲלִים צָעְקוּ חֲצָה.
 אֲרֵאֲלִים בְּלֹא יו"ד, צָעְקוּ חוּצָה.

וְאֶפְיָלוּ אֵינֹן דְּקַיִמִין לְבַר, בְּרוּחַ אַחֲרָא, דְּמַרְוֹן
 מֵאֵינֹן אִימְרִין וּפְדָרִין. בְּשִׁירוֹתָא
 דְּלִילְיָא צֹחִין גַּעְאן וּמִיִּלְלִין עַל הָאֵי מַדְבַּח. וְוִי
 לְחַמְרָא דְּאֶבִיד אַבּוּסָה, אֶתֶר דְּמַתְרֹוּה מְנִיָּה. מֵאן
 חֲמִי נְהִימוּ דְּגַבְרִין קְדִישִׁין בְּמַטְרוּנִיתָא, מִתְתָּא
 לְעִילָא, וּמַעִילָא לְתַתָּא.

בְּפִלְגֵי לִילְיָא, עָאֵל לָגוּ הֵהִיא נְקוּדָה דְּצִיּוֹן,
 אֶתֶר דְּבֵית קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, חֲמַת לִיָּה
 דְּאֶתְחָרִיב, וְאַסְתָּאב אֶתֶר בֵּית מוֹתְבָה וְעַרְסָה,
 גַּעַת וּמִיִּלְלַת, סְלָקָא מִתְתָּא לְעִילָא, וּמַעִילָא
 לְתַתָּא, אֶסְתַּבֵּל בְּאֶתֶר דְּכְרוּבִים, צְוּחָא בְּקוּל
 מְרִירו, וְאֶרִימַת קָלָא וְאֶמְרָה, עַרְסֵי עַרְסֵי, אֶתֶר
 בֵּית מוֹתְבֵי.

לשון הקודש

בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה נִכְנַסְתָּ לְתוֹךְ אוֹתָהּ
 הַנְּקֻדָּה שֶׁל צִיּוֹן, מְקוֹם בֵּית קֹדֶשׁ
 הַקְּדָשִׁים, רוֹאֶה אוֹתָהּ שֶׁנֶּחְרַב, וְנִמְטָא
 מְקוֹם בֵּית מוֹשְׁבָה וּמִטְתָּהּ, גּוֹעָה
 וּמִיִּלְלַת, עוֹלָה מִמַּטָּה לְמַעְלָה, וּמַמְעֵלָה
 לְמַטָּה, מִסְתַּבֵּל בְּמִקוֹם הַכְּרוּבִים,
 צוֹחֵת בְּקוּל מֵר, וּמְרִימָה קוֹלָהּ וְאוֹמְרָת:
 מִטְתִּי מִטְתִּי, מְקוֹם בֵּית מוֹשְׁבֵי!

וּמִיִּלְלִים וּבּוֹכִים עַל מִזְבַּח הָעוֹלוֹת. וְיוֹתֵר
 הָיָה, אֵלָּא שֶׁהִתְמַעְטוּ.
 וְאֶפְלוּ אוֹתָם שְׁעוּמָדִים בַּחוּץ, בְּרוּחַ
 אַחֲרֵת, שְׁרוּיִם מֵאוֹתָם הָאִיבְרִים
 וְהַפְּדָרִים, בְּרֵאשִׁית הַלַּיְלָה צוֹחִים,
 גּוֹעִים וּמִיִּלְלִים עַל הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה. אוֹי
 לְחַמּוֹר שֶׁאֶבֶד אַבּוּסוֹ, הַמְּקוֹם שֶׁמַתְרֹוּה
 מִמֶּנּוּ. מִי רָאָה נְהַמַת הַגַּבְרִים הַקְּדוּשִׁים
 בְּגַבְרָה, מִמַּטָּה לְמַעְלָה, וּמַמְעֵלָה לְמַטָּה.

עַל הַאִי דוּכָתָא כְּתִיב, (שה"ש ג א) עַל מִשְׁכְּבֵי
 בְּלִילוֹת. מִשְׁכְּבֵי, עֲרָסָא דְמִטְרוֹנִיתָא. גַּעַת
 בְּבִכְיָה וְאַמְרָה, עֲרָסֵי אֲתֵר מִקְדָּשֵׁי, אֲתֵר דְּמִרְגְּלָאִין
 טָבְאֵן, בֵּי פְרוּכְתָא וְכַפּוּרְתָא, דְּהוּוּ סְמְכִין עֲלוֹהֵי
 שְׁתֵּין אֲלֵפִין רַבּוּן אַבְנֵי יְקָר, סְדָרִין סְדָרִין, שׁוּרִין
 שׁוּרִין, מִסְתַּכְּלָאן דָּא לְדָא. סְדָרִין דְּרִמּוֹנִין מִתְצַעֲן
 עֲלֵךְ לְאַרְבַּע סְטָרִין. עֲלֵמָא קִיּוּמָא בְּגִינְךָ.

רַבּוֹן עֲלֵמָא, בְּעָלֵי, הָוָה אֲתֵי לְגַבִּי, וְהוּא שָׁכַב
 בֵּין דְּרוּעֵי, וְכָל מַה דְּבַעֲינָא מֵינָהּ, וְכָל
 בְּעוֹתֵי עָבִיד בְּעִידְנָא דָּא. כִּד הָוָה אֲתֵי לְגַבִּי,
 וְשָׁבִיב (וְשׁוֹב) בֵּי מְדוּרֵיהּ, וּמִשְׁתַּעֲשַׁע בֵּין שְׂדֵי.

עֲרָסֵי עֲרָסֵי, לִית אֵת דְּכִיר כִּד הוּינָא אֲתָא לְגַבְךָ
 בְּחֻדָּה וּבְשִׁפּוּרוֹ דְּלִבָּא, וְאֵינּוֹן רַבִּין
 עוֹלָמִין, הוּי נָפְקוּ לְקַדְמוֹתֵי, בְּטָשֵׁי בְּגַדְפֵיהוּ
 בְּחֻדָּה, לְקַבְּלָא לִי.

לשון הקודש

לְאַרְבַּעָה צְדָדִים. הָעוֹלָם עֲמִד בְּשִׁבְלֵךְ.
 רַבּוּן הָעוֹלָם, בְּעָלֵי הָוָה בָּא אֵלַי, וְהוּא
 שׁוֹכֵב בֵּין זְרוּעֵי, וְכָל מַה שֶּׁרְצִיתִי מִמֶּנּוּ,
 וְכָל רְצוֹנֵי עוֹשֶׂה בְּזִמְנֵי הָוָה, כְּשֶׁהָיָה בָּא
 אֵלַי וְעוֹב (שם) בֵּי מְדוּרוֹ וּמִשְׁתַּעֲשַׁע בֵּין
 שְׂדֵי.

מִשְׁתַּתִּי מִשְׁתַּתִּי, אֵינְךָ זוֹכֵרֶת כְּשֶׁהֵייתִי
 בָּאָה אֵלֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵב, וְאוֹתָם

עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה כְּתוּב (שיר א) עַל מִשְׁכְּבֵי
 בְּלִילוֹת. מִשְׁכְּבֵי, מִטַּת הַגְּבִירָה. גּוּעָה
 בְּבִכְיָה וְאַמְרָת: מִשְׁתִּי, מָקוֹם מִקְדָּשֵׁי,
 הַמָּקוֹם שֶׁל הַמִּרְגְּלִיּוֹת הַטּוֹבוֹת, בֵּית
 הַפְּרָכֶת וְהַכַּפְרֶת, שֶׁהָיוּ סוּמְכִים עָלָיו
 שְׁשִׁים אֲלָף רַבְבוֹת שֶׁל אַבְנֵי יְקָר,
 סְדָרִים סְדָרִים, שׁוּרוֹת שׁוּרוֹת, מִסְתַּכְּלָים
 זֶה עַל זֶה. סְדָרֵי רִמּוֹנִים מְצַעִים עֲלֵיךָ

**עֲפָרָא דְבָדַי, הָוָה קָם מְדוּכְתִיָּה, וְחָזוּ אִיךְ
אִיתְנַשְׂיָא אַרְוָנָא דְאִוְרִייתָא דְהָוָה חָכָא,
מִהָכָא נִפְקָא מְזוּנָא לְכָל עֲלָמָא, וְנִהוּרָא,
וּבְרַכָּאן לְכֻלָּא.**

**אַשְׁמַח עַל בְּעָלֵי, לִית חָכָא. אַשְׁמַח לְכָל סְטֵר.
בְּעִידָנָא דָּא פִּד הָוָה אֶתִּי בְּעָלֵי לְגַבִּי,
וְסַחֲרִינִיָּה פִּמָּה בְּנִין חֲסִידִין, וְכָל אֵינּוּן עוֹלְמָתָאן
זְמִינּוּן לְקַבְּלָא לִיָּה.**

**וְהִוְיָנָא שְׁמַעִין מִרְחִיק, קָל זְוִינּוּן דְּפַעַמּוֹנִים
מִקְשָׁקְשִׁין בֵּין רַגְלֵי, בְּנִין דְּאַשְׁמַע קְלִיָּה
עַד דְּלָא יַעוֹל לְגַבִּי. כָּל עוֹלִימָתָאן דִּילִי, מְשַׁבְּחָן
וְאוֹדֵן קָמִי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְבַתֵּר אֲזֵלִין כָּל
חַד עַל בֵּי מוֹתְבִיָּה, וְהוֹינּוּן יְחִידָאִין מְחַבְּקוּן
בְּנִשְׁיָקְתָּהוֹן בְּרַחֲמֵי.**

לשון הקודש

אותם העלמות מזמנות לקבלו.
וְהִוְיָנּוּ שׁוֹמְעִים מִרְחוֹק קוֹל זְוִינּוּ
הַפַּעַמּוֹנִים מִקְשָׁקְשִׁים בֵּין רַגְלֵי, כְּדִי
שְׁאֲשַׁמַּע קוֹלוֹ טֵרֵם הַפְּנִסוֹ אֵלַי. כָּל
עֲלָמוֹתַי מְשַׁבְּחוֹת וּמְוֹדוֹת לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, אַחֲרַי כִּי הוֹלְכוֹת כָּל אַחַת
לְבֵית מוֹשְׁבָה, וְהִוְיָנּוּ יְחִידוֹת מְחַבְּקוֹת
בְּנִשְׁיָקוֹתֵינוּ בְּאַהֲבָה.

התינוקות העלמים היו יוצאים בנגדי,
מכים בכנפיהם בשמחה לקבלני.
הַעֲפָרָא שְׂבָדָּה הָיָה קָם מִמְּקוֹמוֹ, וְרוּאָה
אִיךְ גְּשַׁבְּחָה אַרְוֵן הַתּוֹרָה שְׁהָיָה כָּאֵן.
מִכָּאֵן יֵצֵא מְזוּן לְכָל הָעוֹלָם, וְאוֹר,
וּבְרַכּוֹת לְכָל.
אַשְׁמַחַת עַל בְּעָלֵי - אֵינּוּ כָּאֵן. אַשְׁמַחַת
לְכָל צַד. בְּזִמְנָה הָוָה פְּשַׁהֲוָה בְּאֵ אֲעָלֵי
בְּעָלֵי, וְסַבִּיבוּ פִּמָּה בְּנִים חֲסִידִים, וְכָל

בְּעָלִי בְּעָלִי, אֵן פְּנִיתְ, הַשְׁתָּא הוּא עֵדְנָא דִּהוּינָא
אַשְׁנַח בְּךְ. אַסְתַּכְּלָנָא בְּכָל סְטַר, וְלִית
אַנְתְּ. אֵן אַשְׁנַח לָךְ, וְלֹא אַתְּבַע בְּגִינְךְ.

דָּא הוּא אַתְרָךְ בְּעִדְנָא דָּא, לְמִיתִי לְגַבִּי, הָא
אַנָּא זְמִינָא הָכָא. הָא אַתְנַשִּׁית מִנְּאִי, לִית
אַנְתְּ דְּכִיר יוֹמֵי דְרַחֲמֵינוּ, כִּד הוּינָא שְׂכַבְתָּ בְּתוֹקְפָךְ,
וּמְחַקְקָא בְּדִיוֹקְנָךְ, וּדְיוֹקְנֵי חַוּוֹת מְחַקְקָא בְּךְ, כְּהֵאִי
חֻזְתָּם דְּשָׁבִיק דְּיוֹקְנֵיהּ בְּגַלְיָפוּ דְּכְתָבָא, הָכִי שְׂבַקְנָא
דְּיוֹקְנֵי בְּךְ, בְּגִין דְּתַשְׁתַּעֲשַׁע בְּדִיוֹקְנֵי, בְּעוֹד דְּאַנָּא
בְּגוֹ חִילִי.

נֶעַת בְּכִבְיָהּ, וְצוּחַת, בְּעָלִי בְּעָלִי, נְהִירוֹ דְּעֵינֵי
הָא אִיתְחַשְׁךְ. לִית אַנְתְּ דְּכִיר, כִּד חַוּוֹת
אוֹשִׁיט שְׂמַאלְךְ מִתְחַוֵּת רִישֵׁי, וְאַנָּא מִתְעַנְנָא עַל
סְגִיאוֹ דְּשָׁלָם, וַיִּמְנָךְ מְחַקְקָא בְּאַחֲוָהּ וּבְנַשִּׁיקִין.

לשון הקודש

חֲקוּק בְּךְ. כַּחֲתוּם הוּא שְׂמַשְׂאִיר דְּיוֹקְנוּ
 בְּחַקִּיקַת הַכְּתָב, כְּךָ הַשְׂאֲרֵתִי דְּיוֹקְנֵי
 בְּךְ, כְּדִי שְׁתַּשְׁתַּעֲשַׁע בְּדִיוֹקְנֵי, בְּעוֹדִי
 בְּתוֹךְ צְבָאוֹתֵי.

גּוֹעָה בְּכִבְיָהּ וְאוֹמְרַת: בְּעָלִי בְּעָלִי,
 הָאוֹר שֶׁל הָעֵינַיִם הָרִי נִחַשְׁךְ. אֵינְךָ זוֹכֵר,
 בְּשִׁהִיית מוֹשִׁיט שְׂמַאלְךָ מִתְחַת לְרִאשֵׁי,
 וְאַנִּי מִתְעַנְנָת עַל רֵב שְׁלוֹם, וַיִּמְנָךְ

בְּעָלִי בְּעָלִי, אִיפֹה פְּנִיתְ? כַּעַת הוּא הַזְּמַן
 שֶׁהֵייתִי מְשֻׁנְיָה בְּךְ. הַסְתַּכְּלֵתִי בְּכָל צֶדֶד
 – וַאֲינְךָ. אִיפֹה אַשְׁנַח לָךְ, וְלֹא אֲבַקֵּשׁ
 בְּשִׁבְלֶךָ?

זֶהוּ מְקוֹמָךְ בַּזְּמַן הַזֶּה לְבֵא אֵלַי, הָרִינִי
 מְזַמְנַת כָּאֵן. וְהָרִי נִשְׁפַּחַת מִמְּנִי. אֵינְךָ
 זוֹכֵר יְמֵי הָאֲהָבָה, כְּשִׁהִייתִי שׂוֹכְכַת
 בְּחִיקָךְ, וְחַקִּיקָה בְּדִיוֹקְנָךְ, וּדְיוֹקְנֵי הָיָה

וְנִדְרָתִי (דף קיב ע"ב) לִי דִלָּא תִשְׁבּוּק רְחִימוּתָא דִּילִי
 לְעֵלְמִין. וְאוֹמִית לִי, (תהלים קלז ה) אִם אֶשְׁכַּחַךְ
 יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי, הָא אִיתְנַשִּׁינָא מִנְךָ.

לִית אַנְתָּ דְכִיר, פִּד קְאִימְנָא לְגַבְךָ בְּטוֹרָא דְסִינִי,
 שְׁלִימִין שְׁתִּין רַבּוּ דְקַבִּילוּ לָךְ עַלִיָּהוּ,
 וְאַתְעַטְרָנָא לָךְ בְּהוּ, יִתִיר מִכָּל עַמְמֵיָא, וְהוּינָא
 אֲזִלִין אֲבַתְרָךְ לְכָל רְעוּתָךְ. וְתַחֲיָא שְׁפַחָה קְטָלָא
 בְּהוּ לְאַלְפִים וּרְבּוּן, וְלֹא אֶשְׁנַחֲנָא. וְאַתְאַבִּידוּ
 כְּלָחוּ בְּמִדְבָּרָא, וְשִׁבְקִית לֹון תַּפְּן, וְאַעִילְנָא בְּנִיחוּן
 זְעִירִין לְקִימָא קַמְךָ בְּאַרְעָא דָא. וּבְדִילְנָא לֹון
 לְקִימָא קַמְךָ, בְּגִין רְעוּתָךְ.

בְּעֵלִי הָיוּ דְכִיר, בְּכַמְּה בְּגִין קְדִישִׁין קְאִימְנָא
 קַמְךָ בְּכָל דְרָא וְדָרָא, בְּיוֹמֵי דְדוֹד וְשְׁלֹמָה
 בְּרִיָּה. לִית אַנְתָּ דְכִיר פַּמָּה טַבְּאן דְעַבְדוּ קַמְךָ.

לשון הקודש

שְׁפַחָה הִרְגָה בְּהֵם לְאַלְפִים וּרְבּוּבוֹת, וְלֹא
 הִשְׁנַחֲתִי. וְכֵלָם נֶאֱבָדוּ בְּמִדְבָּר,
 וְהִשְׁאַרְתָּ אוֹתָם שָׁם, וְהִכְנַסְנוּ בְּנִיָּהֶם
 הַקְּטַנִּים לְעַמֹּד לְפָנֶיךָ בְּאַרְצֵי הַזֶּה.
 וְהִבְדַּלְנוּ אוֹתָם לְעַמֹּד לְפָנֶיךָ בְּשִׁבִיל
 רְצוּנְךָ.

בְּעֵלִי, הָיוּ זֹכֵר, בְּכַמְּה בְּגִים קְדוּשִׁים
 עַמְדָתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל דוֹר וְדוֹר, בְּיָמֵי דוֹד

מִחֲבַקַת בְּאַחֻוּהַ וּבְנִשְׁיָקוֹת. וְנִדְרָתִי לִי
 שְׁלֹא תַעֲזֹב אֶהְבַּתִּי לְעוֹלָמִים. וְנִשְׁבַּעְתָּ
 לִי (תהלים קלז) אִם אֶשְׁכַּחַךְ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח
 יְמִינִי, הִנֵּה נִשְׁכַּחְתִּי מִמְּךָ.

אִינְךָ זֹכֵר, כְּשַׁעֲמַדְתִּי אֲצִלְךָ בְּהַר סִינַי,
 וְשִׁשִׁים רַבּוֹא שְׁלָמִים שָׁקַבְלוּךָ עַלִיָּהֶם,
 וְהִתְעַטְרָתִי לָךְ בְּהֵם יוֹתֵר מִכָּל הָעַמִּים,
 וְהָיוּ הוֹלְכִים אַחֲרֶיךָ לְכָל רְצוּנְךָ. וְאוֹתָהּ

יֹאזֹת לָךְ לְמִידְבַּר חֹבִין, וְלֹא תִדְבַר זְכוּן. אִיךְ
אֶתְהַפִּיכֵת עָלַי.

**בְּעֵינַי עָלַי, לֵית אַנְתְּ. בְּעֵינַי עַל בְּנָאֵי, לֵית
אֵינוֹן. בְּעֵינַי עַל קְדוּשַׁתָּא דְאַתְר דָּא,
הָא אֶסְתָּאב. כָּל עַלְמָא הָוֵה בְּשָׁלָם בְּגִין אַתְר דָּא.
כְּלָבִין לָא נִבְחִין בְּעֵידְנָא דָּא, כּוּלְחוּ הָווּ בְּשָׁלָם.
גְּעָה וּמְיִלְלַת, וְכָל אֵינוֹן אוּכְלוּסִין לְעֵילָא. וּכְלָבִים
צְוֹחִין לְתַתָּא, בְּשֵׁרוּתָא דְמִשְׁמֹרָה תְּלִיתָא.**

**נִפְקַת וְאַתְת, קְיִימָא עַל אַתְר דְּמִדְבַּחַא קְטוּרַת
בוּסְמִין, גְּעַת וּמְיִלְלַת, וְסִלְקַת לְעֵילָא,
וְאַשְׁכַּחַת חַד כְּרוּב מֵאֵינוֹן תְּרִין כְּרוּבִין דְּהָווּ
בְּהָדָה, וּמַהְהוּא זְמַנָּא לָא הָוֵה לָהּ אֶלָּא חַד.
וְהָהוּא רַבֵּיא עוֹלִימָא דְאַשְׁתָּאֵר, יִנְקָא מִינָה
בְּכִיָּה וּיְלָלוּתָא.**

לשון הקודש

למעלה. והכלבים צווחים למטה,
בראשית המשמורה השלישית.
היא יוצאת ובאה, ועומדת על מקום
מזבח קטרת הסמים, גועה ומיללת,
ועולה למעלה, ומוציאת כרוב אחד
מאותם שני הכרובים שהיו עמה,
ומאותו הזמן לא היה לה אלא אחד.
ואותו התינוק העלם שנשאָר, יונק ממנה
בכיה ויללה.

ושלמה בנו. איך זוכר כמה טובות
שעשו לפניך? האם נאה לך לזכר
הטאים, ולא תזכר זכיות? איך התהפכו
עליך?

אני מבקשת אותך - ואיך. מבקשת
על בני - ואינם. מבקשת על קדשת
המקום הזה - והרי נטמא. כל העולם
היה בשלום משום המקום הזה. הכלבים
אין נובחים בזמן הזה, כלם היו בשלום.
גועה ומיללת, וכל אותם האוכלוסים

בְּדִין קוֹדֵשׁא בְּרִידְהוּא אֲזַדְמִן לְגַבְהַ, וְנָחִית לָהּ,
 וּמְמַלֵּל עִמָּהּ. וְעַל דָּא בְּתִיב, (ירמיה לא טו) כַּה
 אָמַר ה' מִנְעֵי קוֹלְךָ מִכְּבִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ
 תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ. וְעַל דָּא תַנִּינָן, תִּינוּק יוֹנֵק מִשְׁדֵי
 אִמּוֹ, וְאִשָּׁה מְסַפֶּרֶת עִם בַּעֲלָהּ. (עד הכא פתיחתא, מכאן
 ולהלאה שירותא דמגילת איכה).

אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, רַבְּנָן פְּתַחֵי הַאי קְרָא, (קהלת יב
 א) וְזִכּוֹר אֶת בּוֹרְאֵךְ בְּיָמֵי בְּחֻרוֹתֶיךָ עַד
 אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הָרָעָה. הַאי קְרָא, אֲוִקִימָנָא
 לִיָּה בְּיִשְׂרָאֵל כִּד הוּוּ בְּאַרְעָא קְדִישָׁא. וְזִכּוֹר אֶת
 בּוֹרְאֵיךָ, חַוֵּי דְכִיר כָּל אֵינּוֹן טַבָּאן, וְכָל אֵינּוֹן אַתִּין
 וְנַסִּין, דְּעַבְד לָךְ קוֹדֵשׁא בְּרִידְהוּא הוּא בְּיוֹמֵין קְדַמָּאִין,
 כִּד הָיוּת רַבֵּיא בְּמַהִימְנוּתָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (הושע
 יא א) כִּי נָעַר יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָהּוּ.

לשון הקודש

בְּיָמֵי בְּחֻרוֹתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי
 הָרָעָה. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאַרְנְוָהוּ בְּיִשְׂרָאֵל,
 כְּשֶׁהָיוּ בְּאַרְצֵי הַקְּדוּשָׁה. וְזִכּוֹר אֶת בּוֹרְאֵיךָ
 – תַּהֲיֶה זִכּוֹר אֶת כָּל אוֹתָן הַטּוֹבוֹת וְכָל
 אוֹתָם הָאוֹתוֹת וְהַנְּסִים שֶׁעָשָׂה לָךְ
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּיָמֵים הָרֵאשׁוֹנִים,
 כְּשֶׁהָיִית נָעַר בְּאַמּוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (הושע
 יב) כִּי נָעַר יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָהּוּ.

וְאֵז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹדְמִן אֵלֶיךָ,
 וַיּוֹרֵד אֵלֶיךָ, וּמְדַבֵּר עִמָּהּ. וְעַל זֶה כְּתוּב
 (ירמיה לא) כַּה אָמַר ה' מִנְעֵי קוֹלְךָ מִכְּבִי
 וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה, כִּי יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ.
 וְעַל זֶה שֶׁנִּינּוּ, תִּינוּק יוֹנֵק מִשְׁדֵי אִמּוֹ,
 וְאִשָּׁה מְסַפֶּרֶת עִם בַּעֲלָהּ. (עד כאן הפתיחה, מכאן
 ואילך ראשיתה של מגלת איכה).

אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, רַבּוֹתֵינוּ פּוֹתְחִים
 בְּפְסוּק הַזֶּה, (קהלת יב) וְזִכּוֹר אֶת בּוֹרְאֵיךָ

בַּיָּמִי בַּחֲזוֹתַיִךְ, בְּזַמְנָא דַּאִיהוּ אִיתְרַעֵי בְּךָ מְכָל
עַמִּין דְּעֵלְמָא. עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי
הָרַעָה, יוֹמִין דְּיִשְׁלָטוּן בְּךָ שְׂאָר עַמִּין, וַיְבַדְרוּן לְךָ
בְּכָל עַמְמֵיָא.

בַּיָּמִי בַּחֲזוֹתַיִךְ, יוֹמִין דְּשַׁתָּא, דַּאִינוּן בְּרִירִין לְךָ,
וְנָטִירוּ דְּלַעִילָא עֲלֶיךָ. וַאִינוּן אַרְבַּע יָרְחֵי
דְּשַׁתָּא, אָדָר גִּיסָן אֲיִיר סִינָן. אַלִּין אִינוּן יוֹמִין
דְּבַחַר קוֹדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּיִשְׂרָאֵל, וְעַבְדַּ בְּהוֹן
עַמְהוֹן גִּיסִין. וְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתַּעֲפָרָא בְּבַעֲלָהּ,
וְאִתְקַרִּיבַת בְּהַדְּיָהּ.

עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הָרַעָה, יָמֵי הַזְּקֵנָה, יָמֵי
הָרַעָה מִמָּוֶשׁ, וַאִינוּן: תַּמוּזָא אַב טַבַּת שְׁבַט.
אִף עַל גַּב דְּלֹא אִיתְגַּלְיָא כָּל בְּךָ, וְסִימָן ^{(משלי י}
^{א)} וְשִׁבְטָא לְגוֹ חֶסֶר לֵב.

לשון הקודש

בְּרִידָה הוּא בְּיִשְׂרָאֵל, וְעֵשָׂה בְּהֵם עַמְהֵם
גִּיסִים. וְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתַּעֲפָרָת בְּבַעֲלָהּ
וּמִתְקַרְבַּת אֱלִינוּ.

עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יָמֵי הָרַעָה - יָמֵי
הַזְּקֵנָה, יָמֵי הָרַעָה מִמָּוֶשׁ, וְהֵם: תַּמוּזָא אַב
טַבַּת שְׁבַט. אִף עַל גַּב שְׁלֵא הִתְגַּלָּה כָּל
בְּךָ, וְסִימָנָךְ - (משלי י) וְשִׁבְטָא לְגוֹ חֶסֶר לֵב.

בַּיָּמִי בַּחֲזוֹתַיִךְ - בְּזַמְנָא שֶׁהִתְרַעָה בְּךָ
מְכָל הָעַמִּים שֶׁל הָעוֹלָם. עַד אֲשֶׁר לֹא
יָבֹאוּ יָמֵי הָרַעָה - יָמִים שֶׁיִּשְׁלָטוּן בְּךָ
שְׂאָר הָעַמִּים, וַיְבַדְרוּ אוֹתְךָ בְּכָל הָעַמִּים.

בַּיָּמִי בַּחֲזוֹתַיִךְ - יָמוֹת הַשְּׁנָה, שֶׁהֵם
בְּרוּרִים לְךָ, וְהַשְּׁמִירָה שֶׁלְּמַעֲלָה עֲלֶיךָ.
וְהֵם אַרְבַּעַה יָרְחֵי הַשְּׁנָה, אָדָר גִּיסָן אֲיִיר
סִינָן, אֵלּוּ אוֹתָם הַיָּמִים שֶׁבַחַר הַקְּדוּשָׁא

וְהִגִּיעוּ שָׁנִים, שָׁנִים דְּגָלוּתָא, דְּאֶזְלוּן יִשְׂרָאֵל
 מְטוּלְטְלוּן. וְלִית בְּהוּ חֲפִץ, דְּתַנִּינוּ,
 זְמִינִין בְּיוֹמָא דְּגָלוּתָא, דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח בִּידָא
 דְּבַר נָשׁ (חֲפִץ) לְמִזְבֵּן בְּשׁוּקָא, וּכְדִין תַּכְלָה
 פְּרוּטָה מִן הַפִּים.

עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשַׁד הַשָּׁמֶשׁ, דָּא קַלְסַתֵּר
 פָּנִים שָׁל שְׂכִינָה, מְלַעֲיָלָא וּמַתָּא. מַתָּא
 מֵאן אִינוּן. מָאֲרִי מַתְנִיתִין דְּהוּ בְּאַרְעָא
 דְּיִשְׂרָאֵל, פְּטִישִׁי דְּפְרוּזָלָא, מְהַדְקִין טַנְרִין,
 וְתַלְשִׁין טוּרִין רְמָאִין.

וְהָאֹר, זֶה תִּלְמוּד יְרוּשְׁלָמִי, דְּנִהִיר נְהוּרָא
 דְּאוּרִייתָא, לְבַתֵּר דְּאֵתְפִּטְל דָּא, כְּבִיכּוּל,
 אֲשֶׁתְּאָרוּ בְּחֲשׂוּבָא. דְּכְתִיב, בְּמַחֲשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי, זֶה
 תִּלְמוּד בְּבָלִי, דְּאֶזְלוּן בֵּית בְּנֵי עֲלָמָא בְּמַחֲשָׁבִים.

לשון הקודש

שהיו בארץ ישראל, פטישי ברזל,
 מהדקים סלעים, ותולשים הרים רמים.
 והאור - זה התלמוד הירושלמי,
 שמאיר אור התורה, אחר שהתפטל זה,
 כביכול נשארו בחשך, שכתוב (איכה א)
 במחשבים הושיבני, זה תלמוד בבלי,
 שהולכים בו בני העולם במחשבים.

והגיעו שנים - שנים של גלות,
 שישראל הולכים מטלטלים. ואין בהם
 חפץ - ששנינו, עתידים בימי הגלות
 שלא ימצא ביד האדם (חפץ) לקנות
 בשוק, ואז תכלה הפרוטה מן הפים.
 עד אשר לא תחשך השמש - זה
 קלסתר פנים של השכינה, מלמעלה
 ומלמטה. ממה מי הם? בעלי המשנה

וְהִירָתָה, אֲלֵיךָ אֵינֹן הַבְּרִיּוֹת, דְּהוּוּ נְהִירִין נְהִירוֹ
 דְּחֻכְמָה סְתִימָא. וְהַפְּכָבִים, אֲלֵיךָ אֵינֹן
 מִשְׁכִּילִים דְּהוּוּ בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, כָּל אֵינֹן תַּנְאִים
 וְאַמּוֹרָאִים, דְּכָל עֲלָמָא קְיִמָּא בְּגִינֵיהּ. דְּכַד הוּוּ
 קְיָיְמִי בְּחֻדָּא, הָוָה אָמַר פֶּר נֶשׁ לְחֻבְרִיהָ, מִגּוּ מְלָה
 דָּא דְּפָרַח מְפּוּמּוֹי, אֲנָא חָמָא מַה דִּיהָא יוֹמָא דָּא,
 אוּ לְמַחַר, כְּדָּ וְכָדָּ.

דְּכַד אַחַר עַד אֲשֶׁר לֹא תִחַשֵׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ, נְהִירוֹ
 דְּקַלְסֵתָר פְּנֵי שְׂכִינְתָה, דְּהָוָה נְהִיר לָהּ בְּכָל
 יוֹמָא, וּמַהְהוּא נְהִירוֹ עֲלָמָא אֲתַקְיִים, וַיִּשְׂרָאֵל
 שָׂרָאן עַל אֲרַעָא לְרוּחְצָנוּ.

וְהָאֹר, אֹר שְׂפָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַעֲשֵׂה
 בְּרָאשִׁית, דְּהָוָה נְהִיר מִסִּיפֵי עֲלָמָא
 לְסִיפֵי עֲלָמָא, וְאַתְגַּנִּיז. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

לשון הקודש

לְמַחַר כְּדָּ וְכָדָּ.

דְּכַד אַחַר, (קהלת יב) עַד אֲשֶׁר לֹא תִחַשֵׁךְ
 הַשֶּׁמֶשׁ - הָאֹר שֶׁל קַלְסֵתָר פְּנֵי
 הַשְּׂכִינְתָה, שְׁהִיָּה מְאִיר לָהּ בְּכָל יוֹם,
 וּמֵאֲזוּתוֹ הָאֹר הָעוֹלָם הִתְקַיֵּם, וַיִּשְׂרָאֵל
 שְׁהוּ בְּאַרְצָא לְבַשְׁתָּ.

וְהָאֹר - הָאֹר שְׂפָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, שְׁהִיָּה מְאִיר

וְחִירָתָה - אֵלוּ הֵן הַבְּרִיּוֹת, שְׁהִי
 מְאִירוֹת אֹר הַחֻכְמָה הַנְּסֻתָּרָת.
 וְהַפְּכָבִים - אֵלוּ אוֹתָם הַמִּשְׁכִּילִים שְׁהִי
 בְּאַרְצָא הַקְדוּשָׁה, כָּל אוֹתָם הַתַּנְאִים
 וְהָאֹמּוֹרָאִים, שְׁכָל הָעוֹלָם עוֹמֵד
 בְּשִׁבְלָם. שְׁבִשְׁהִי עוֹמְדִים יַחַד, הִיָּה
 אוֹמֵר אִישׁ לְחֻבְרוֹ: מִתּוֹךְ דְּכַד זֶה שְׂפָרַח
 מְפּוּי, אֲנִי רוֹאֶה מַה שְׁהִיָּה הַיּוֹם זֶה אוּ